

Ο ΓΡΑΦΙΚΟΣ ΚΟΣΜΟΣ

ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

ΕΤΟΣ Α΄.

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΚΑΤΑ ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΙΑΝ

ΤΕΥΧΟΣ ΙΕ΄.

ΜΕΤΑ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΕΩΝ

ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ,

ΤΗ 4 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1880.

ΜΙΑ ΑΝΤΙΠΑΡΑΤΗΡΗΣΙΣ ΕΙΣ ΜΙΑΝ ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΙΝ.

Ἡ « Ἀνατολικὸς Ἀστὴρ » ἐν τῇ τελευταίᾳ αὐτοῦ περὶ τοῦ « Γραφικοῦ Κόσμου » βιβλιοκρισίᾳ χαρακτηρίζει τὴν ἐν τῷ τελευταίῳ τεύχει τοῦ ἡμετέρου περιοδικοῦ παρατεθείσαν εἰκόνα τῆς Α. Π. τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου ὡς ὅλως ἀνεπιτυχῆ καὶ σπεύδει μάλιστα νὰ ἐκφράσῃ καὶ τὴν ἐπὶ τούτῳ αὐτοῦ λύπην. Παρὰ τοῦ « Ἀνατολικοῦ Ἀστέρος » οὐδέποτε ἀνεμέναμεν τοιαύτην παρατήρησιν· καθότι ὁ ἐκδότης αὐτοῦ ἐστὶν εἰς θέσιν κάλλιον παντὸς ἄλλου ἀπλοῦ ἀναγνώστου νὰ γνωρίζῃ ὀπόσῃ ἔλλειψις ὑπάρχει δυστυχῶς ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐμπείρων ξυλο-

γράφων δυναμένων νὰ ἐπεξεργασθῶσιν εἰκόνα τινα καθ' ὅλους τοὺς κανόνας τῆς ξυλογραφικῆς τέχνης καὶ ἱκανοποιήσωσι τὰς ἀπαιτήσεις τοῦ δημοσίου· δὲν ἀποκρύπτομεν δὲ ὅτι θὰ ὀφείλωμεν εὐλικρινῆ εὐγνωμοσύνην τῷ ἀξιοτίμῳ τοῦ « Ἀστέρος » διευθυντῇ ἂν δυναθῇ νὰ ὑποδείξῃ ἡμῖν ἐν τῇ ἡμέτερᾳ πόλει ἐργάτην δυνάμενον νὰ ἐπεξεργασθῇ εἰκόνας ἐντελεστεράς τῶν ἐν τῷ ἡμετέρῳ περιοδικῷ παρατεθειμένων ὅπως σπεύσωμεν οἰαιδήποτε καὶ ἂν ὦσιν αἱ ἀπαιτήσεις του νὰ ἀναθέσωμεν αὐτῷ ἀμέσως τὴν ξυλογραφικὴν τοῦ « Γραφικοῦ Κόσμου » ἐργασίαν.

Ὅσοδήποτε ὀλίγην δόσιν καλαισθησίας καὶ ἂν ὑποτεθῇ ὅτι ἔχομεν ἐν τούτοις ἐννοοῦμεν πολ- λάκις ὅτι τινὲς τῶν ἐν τῷ « Γραφικῷ Κόσμῳ » καταχωρουμένων εἰκόνων εἰσὶ λίαν ἀτελεῖς,

πλὴν ἐννοοῦμεν συνάμα ὅτι ἀποβαίνει ἀδύνατον ὑπὸ τὴν ἐποψίν ταύτην νὰ ἐπιφέρωμεν ἐν τῷ ἡμετέρῳ περιοδικῷ βελτίωσιν τινα διὰ τὸν ἀπλοῦν, ἀπλοῦστατον λόγον ὅτι, σπερούμεθα ἐν Κ]πόλει καταλλήλων πρὸς τοῦτο ἐργατῶν. Παρακαλοῦμεν ὅμως τὸ ὁμογενὲς δημόσιον ὅπως ἐπιτρέψῃ ἡμῖν νὰ ἐκφράσωμεν τὴν εὐχὴν ὅτι διὰ τῆς ὑποστηρίξεως ἣν θέλει παρέχει καὶ ἐν τῷ μέλλοντι εἰς τὸ ἡμέτερον περιοδικὸν θέλει παράσχει ἡμῖν τὰ ὑλικά μέσα ὅπως παραγγέλωμεν εἰς τοὺς ἐν Εὐρώπῃ τεχνίτας τὰς εἰκόνας τοῦ « Γραφικοῦ Κόσμου » καὶ ἀπαλλάξωμεν οὕτω τὸν φίλον τοῦ « Ἀστέρου » διευθυντὴν τῆς δυσαρέστου βεβαίως δι' αὐτὸν ἀνάγκης τοῦ ἐκφράζειν τὴν λύπην του ἐπὶ τῇ ἀνεπιτυχίᾳ αὐτῶν.

Ἐν τέλει τῆς βραχείας ταύτης πρὸς τὸν ἀξιότιμον τοῦ « Ἀνατολικῆς Ἀστέρου » ἐκδότην ἀπαντήσεώς μας δὲν δυνάμεθα νὰ μὴ ἐκφράσωμεν τὴν λύπην μας ἐπὶ τῷ ὅτι οὐδεμίαν ἠθέλησεν οὗτος νὰ ἐκφέρῃ γνώμην ἐπὶ τῷ περιεχομένῳ αὐτῆς τῆς Σκιαγραφίας Ἰωακείμ τοῦ Γ'. καὶ δὲν θὰ ἐκλάβῃ ἐλπίζομεν ἡμᾶς πολὺ ἀπαιτητικούς ἀν παρακαλέσωμεν αὐτὸν ὅπως ἐν τῷ προσεχεῖ φύλλῳ τῆς ἀξιότητου αὐτοῦ ἐφημερίδος ἐκφέρῃ τὰς περὶ ταύτης κρίσεις του.

Η ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ.

ΣΥΓΧΡΟΝΟΣ ΙΣΤΟΡΙΑ

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΤΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΤΟΥ ΡΩΣΣΟ-ΤΟΥΡΚΙΚΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ.

ὑπὸ Δ. ΣΩΦΡΟΝΙΑΔΟΥ.

—ο—ο—ο—

Η ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΡΟΥΜΑΝΙΑΝ ΣΥΜΠΕΡΙΦΟΡΑ ΤΗΣ ΡΩΣΣΙΚΗΣ ΔΙΠΛΩΜΑΤΙΑΣ.

« Ὁ Αὐτοκράτωρ Ἀλέξανδρος—ἔλεγεν ὁ πρίγκηψ Γορτσακῶφ πρὸς τοὺς ρουμουνοὺς πολιτικούς—ἐπιθυμεῖ πρὶν ἢ ἀποθάνει νὰ δυνήθῃ νὰ θέσῃ τὰ τεμάχια τῆς ἐπιχειρήσεως διὰ τὴν δυναστείαν αὐτοῦ παρισιτικῆς ἐκείνης συνθήκης ἐπὶ τοῦ τάφου τοῦ σεβαστοῦ αὐτοῦ πατρός· πρὸς ἐπιτέλε-

σιν δὲ τοῦ υἱικοῦ τούτου πόθου ἀπέβαιναν ἀπαραίτητος ἡ διαγραφὴ τοῦ ὄρου ἐκείνου τῆς συνθήκης ταύτης καθ' ἣν ἡ Βασσαραβία ἀπεσπᾶτο ἀπὸ τῆς Ρωσσίας καὶ παρεχωρεῖτο τῇ Ρουμανίᾳ. »

Ἐν τούτοις ἡ ρωστικὴ διπλωματία οὐδόλως ἔθιγε τὸ ζήτημα τοῦτο ἐνόσφ οἱ Ρουμουνοὶ ἔχυσαν τὸ αἷμα αὐτῶν εἰς τὸν κατὰ τῶν Τούρκων ἀγῶνα. Πολλοὶ δὲ πρὸ τῆς συνάψεως τῶν περὶ εἰρήνης διαπραγματεύσεων καὶ ἐνῶ ὁ πόλεμος ἐξηκολούθει εἰσέτι, τὸν Ἰανουάριον τοῦ 1828, ὁ στρατηγὸς Ἰγνατιέφ ἀπεστέλλετο μετ' ἐκτάκτου διπλωματικῆς ἀποστολῆς εἰς Βουκουρέστιον. Ὁ δὲ πρίγκηψ Γορτσακῶφ ἀπηύθυνεν εἰς τὸν ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργὸν τῆς Ρουμανίας τὴν ἐπομένην διακοίνωσιν.

Πετρούπολις 11 Ἰανουαρίου 1878.

Κύριε Ὑπουργέ,

« Ἡ Α. Α. Μ. ὁ Αὐτοκράτωρ φρονεῖ ὡς ἐπι-στᾶσαν τὴν στιγμήν ὅπως διευκρινισθῶσι ζητήματά τινα ἅτινα λίαν ἀορίστως ὑπέδειξα μέχρι τοῦδε τῇ Ὑμ. Ἐξοχότητι. Προβλέπων τὴν προσεχῆ τῆς εἰρήνης συνομολόγησιν ἐπιθυμεῖ ὅπως τελεία καὶ πλήρης ἐπικρατεῖ μετὰ τῶν δύο κυβερνήσεων συνεννόησις· ἐφ' ᾧ καὶ σπεύδει ν' ἀποστείλῃ πρὸς ὑμᾶς τὸν ὑπασπιστὴν Αὐτοῦ στρατηγὸν Ἰγνατιέφ ὅπως ἐκθέσῃ Ὑμῖν τὰς ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου ἰδέας τοῦ αὐτοκρατορικοῦ ἀνακτοβουλίου. Γνωρίζετε ὅτι ἐπιθυμοῦμεν νὰ πράξωμεν πᾶν τὸ δυνατόν ὑπὲρ τῆς Ρουμανίας· γνωρίζετε ὅμως συνάμα ὅτι ὀφείλομεν νὰ ὑπερασπισθῶμεν καὶ τὰ ἡμέτερα δίκαια καὶ συμφέροντα. Ἐλπίζομεν ὅτι θέλετε ἐκτιμήσει λογικῶς καὶ εἰλικρινῶς τὴν θέσιν σας καὶ τὴν ἡμετέραν· λάβετε ὑπ' ὄψιν σας ὅτι μόνον διὰ τοῦ τρόπου τούτου ἀποβαίνει δυνατόν νὰ ἐνισχυθῶσι καὶ διαιωνισθῶσιν οἱ τὴν Ρουμανίαν καὶ Ρωσσίαν συνεννοῦντες δεσμοί. »

« Δὲν ἀγνοεῖτε, κύριε ὑπουργέ, ὅτι εἰς τοὺς δεσμοὺς τούτους ὀφείλετε τὴν ὑπαρξίν τοῦ ὑμετέρου κράτους· ἐλπίζω δὲ ὅτι ἐπὶ τῶν δε-

σμῶν τούτων τὸ ἡμέτερον κράτος θέλει βασι-σει καὶ τὸ μέλλον αὐτοῦ. »

Δέχθητε κτλ.

Γορτσακῶφ.»

Ἦρκει νὰ εἰσδύσῃ τις βαθύτερον εἰς τὴν ἐννοίαν καὶ ἀναγνώσῃ ἐπισταμένως τὴν ἀνωτέρω διακοίνωσιν ὅπως κατανοήσῃ ἐκ τοῦ περιεχομένου αὐτῆς τὴν τροπὴν ἣν ἐμελλε μετ' οὐ πολὺ νὰ λάβῃ ἡ ἀπέναντι τῆς Ρουμανίας πολιτικὴ τῆς ρωστικῆς διπλωματίας.

Ἐν τούτοις ὁ πρίγκηψ Γορτσακῶφ δὲν ἐτόλμησεν ἐν αὐτῇ νὰ διατυπώσῃ ἐπακριβῶς τὰς ἀπαιτήσεις τῆς κυβερνήσεως αὐτοῦ, καθότι μὴ λησμονῶμεν ὅτι ἡ διακοίνωσις αὕτη ἐγράφη τὴν 11ην Ἰανουαρίου ὅποτε οἱ Ρῶσσοι δὲν εἶχον δυνήθῃ εἰσέτι νὰ διέλθωσι τὸν Αἴμον· ὁ δὲ τουρκικὸς στρατὸς ἐξηκολούθει γενναίως εἰσέτι ἀνθιστάμενος. Ἡ πολεμικὴ ὁμως κατάστασις εἶχεν ὀλοτελῶς μεταβληθῆ ὅποτε ὁ στρατηγὸς Ἰγνατιέφ ἀφίκετο εἰς Βουκουρέστιον. Οἱ Ρῶσσοι ἦσαν ἤδη ἀπανταχοῦ νικηταί· οἱ τουρκικοὶ στρατοὶ εἶχον διασκορπισθῆ, οἱ δὲ Τούρκοι οὐδεμίαν περὶ ἐξακολουθήσεως τῆς ἀντιστάσεως εἶχον πλέον ἐλπίδα. Διὸ ἡ ρωστικὴ διπλωματία οὐδόλως πλέον ἐδίστασεν ὅπως φέρῃ ἐπὶ τοῦ τάπητος ἀνεπιφυλάκτως τὸ τῆς ἐπανακτῆσεως τῆς Βασσαραβίας ζήτημα. Οὕτως ὁ στρατηγὸς Ἰγνατιέφ ἐπέδωκε ἐκ τὸν ἡγεμόνα Κάρολον αὐτόγραφον τοῦ Αὐτοκράτορος Ἀλεξάνδρου ἐπιστολὴν ἐν ἣ ἡ πρός τοὺς ἄλλοις ἐμπεριείχοντο καὶ τὰ ἐξῆς:

« Γνωρίζεις, ἀγαπητέ μοι Κάρολε, ὅτι σὲ ἀγαπῶ ὡς υἱόν μου· σὲ παρακαλῶ δὲ νὰ μὴ ἐκπλαγῆς ἐπὶ τῇ αἰτήσει μου ταύτῃ. Ἐν ὀνόματι τοῦ ρωσικοῦ ἔθνους ἐκζητῶ παρὰ σοῦ ὅπως μᾶς ἀποδώσῃ τὴν Βασσαραβίαν· συναισθάνομαι ὅτι ὀφείλω νὰ ἐκπληρώσω τὸ ἀπέναντι τῆς μνήμης τοῦ προσφιλοῦς μου πατρός· ἱερὸν τοῦτο καθήκον· ἐλπίζω δ' ὅτι εἰς τὴν αἰτήσίν μου ταύτην οὐδεμίαν θὰ ἐπιφέρῃς ἀντίρρηση· εἶμαι δὲ βέβαιος ἐπὶ τέλους ὅτι ὁ ἡγεμὼν τῆς Ρουμανίας οὐδέποτε θὰ θελήσῃ νὰ δυσαρεστήσῃ τὸν Αὐτοκράτορα τῆς Ρωσσίας.

Ἀλέξανδρος. »

Ἐνταῦθα δὲν δυνάμεθα νὰ μὴ παρατηρήσω-

μεν ὅτι ἀν ὁ ἡγεμὼν Κάρολος ἀνελάμβανε τὴν ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου συζήτησιν ἐπὶ τοῦ ἱστορικοῦ ἐδάφους, ἡδύνατο κάλλιστα νὰ ἀπευθύνῃ τῷ Αὐτοκράτορι Ἀλεξάνδρῳ τὴν ἐρώτησιν: πῶς ἡδύνατο νὰ θεωρῆ αὐτὸν ὡς ἀναγκαζόμενον ἐκ τοῦ πρὸς τὴν μνήμην τοῦ πατρός του σεβασμοῦ νὰ ἐπανακτήσῃ τὴν Βασσαραβίαν; Μὴ ἐπὶ τῶν ἡμερῶν τοῦ Αὐτοκράτορος Νικολάου ἡ Βασσαραβία παρεχωρήθη τῇ Ρουμανίᾳ; Ὁ Αὐτοκράτωρ Νικόλαος ἀπεβίωσε τὴν 2 Μαρτίου 1855, ἡ δὲ συνθήκη τῶν Παρισίων ἐν ἣ ἐγένετο ἡ παραχώρησις αὕτη ὑπεγράφη τὴν 30ην Μαρτίου 1856.

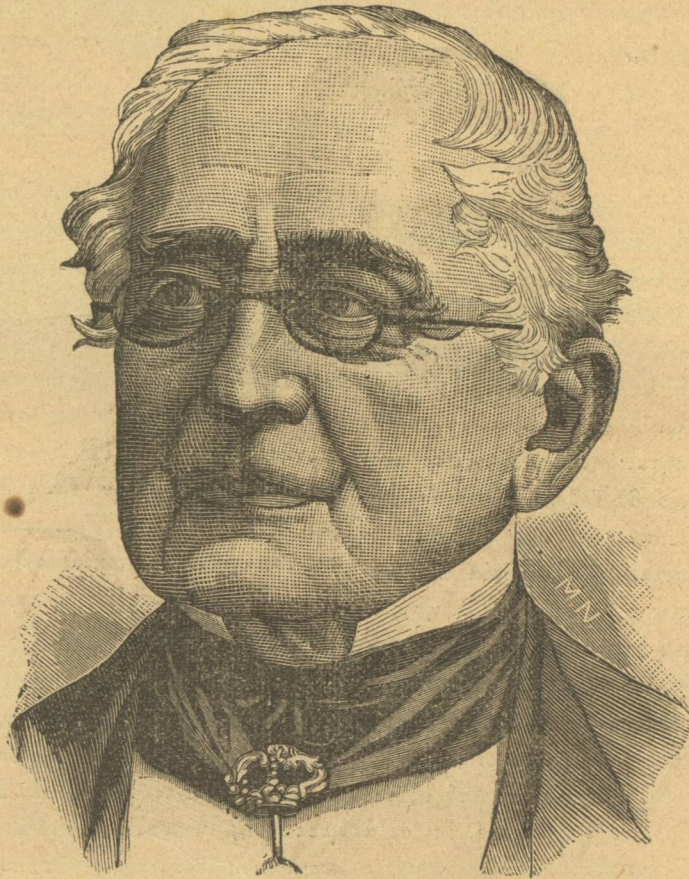
Πλὴν ὁ ἡγεμὼν Κάρολος οὐδόλως ἠθέλησε νὰ ποιήσῃ τὴν ἱστορικὴν ταύτην παρατήρησιν. Ἡ Ρουμανικὴ κυβερνήσις ἀπεπειράθη κατὰ πρῶτον νὰ συκινηθῇ τὴν καρδίαν τοῦ Τσάρου, λησμονοῦσα τὸ γνωστὸν καὶ εἰς ἡμᾶς τοὺς ἀπλοῦς θνητοὺς λόγιον τοῦ σιδηροῦ ἐκείνου διπλωμάτου « Ἡ Διπλωματία δὲν ἔχει σπλάγγνα. » « Μὴ λησμονήτε ἔλεγον οἱ Ρουμουνοὶ ὅτι ἐχύσαμεν τὸ αἷμά μας ὑπὲρ ὑμῶν. ἔθνος δὲ οὕτως μέγα καὶ γενναῖον καὶ ὅπερ ἔχει τοιοῦτον γενναιοφύχον καὶ ἱπποτικὸν αὐτοκράτορα οὐδέποτε θὰ θελήσῃ ὅπως ἀφαιρήσῃ ἐν τεμάχιον ἐκ τοῦ σώματος τοῦ Κράτους μας. »

Ἡ ρωσικὴ διπλωματία προσεπάθει νὰ πείσῃ τὴν ρουμανικὴν ἡγεμονίαν ὅτι ὄφειλε οὐδεμίαν εἰς τὴν παραχώρησιν τῆς ἐπαρχίας ταύτης νὰ προβάλλῃ ἀντίρρηση. Δὲν ἠρνεῖτο ὅτι διὰ τῆς μετὰ τῆς Ρουμανίας συμβάσεως τῆς 16ης Ἀπριλίου ἡ Ρωσσία ἠγγυάτο τὴν ἀκεραιότητα τοῦ ἐδάφους τῆς ἡγεμονίας πλὴν προσέθετον ὅτι ἡ σύμβασις αὕτη συνομολογήθη ἐπὶ τῇ ὑποθέσει ὅτι ἡ Ρουμανία θὰ ἔμενεν οὐδετέρα. Συμμετασχούσης δὲ νῦν ταύτης τῆς πάλης ἡ σύμβασις αὕτη ἡδύνατο νὰ θεωρηθῆ ὡς ἄκυρος. Ἡ Ρουμανία ἄλλως, ἔλεγον οἱ Ρῶσσοι διπλωμάται, οὐδεμίαν ἐδικαιούτο νὰ ἔχῃ ἐπὶ τῆς Βασσαραβίας ἀπαίτησιν καθότι ἡ ἐπαρχία αὕτη παρεχωρήθη κατὰ τὸ 1856 οὐχὶ εἰς τὴν ἡγεμονίαν τῆς Ρουμανίας, ἥτις οὐδόλως τότε ὑφίστατο, ἀλλ' εἰς τὴν τῆς Μολδαβίας, ἥτις ἐπαυσεῖν ἔκτοτε ὑπάρχουσα. Οἱ Ρουμουνοὶ ὄφειλον τούγαντίον κατὰ

τούς ρώσους διπλωμάτας νά ευγνωμονῶσι τῇ Ρωσσίᾳ διότι λαμβάνουσα τὴν Βεσσαραβίαν, ἥτις νομίμως τῇ ἀνήκει, παρέχει αὐτοῖς ἐπαρχίαν μεγαλητέραν καὶ πολυπληθεστέραν, τὴν Δόβρουτζαν.

Ἐν τούτοις οἱ Ρουμοῦνοι οὐδόλως ἠνθούον νά λάθωσιν ὑπ' ὄψιν αὐτῶν τὰς εὐγλώττους ταύτας ἐκφράσεις τῆς ρωστικῆς διπλωματίας. Παρε-

τήρησαν δὲ αὐτῇ ὅτι ἂν συμμετέσχον τοῦ πολέμου οὐδόλως ἔπραξαν τοῦτο ἐξ ἰδίας πρωτοβουλίας, πλὴν συνεπείᾳ ἐπιμόνου αὐτῶν προσκλήσεως, προσέθετον δὲ ὅτι οὐδέποτε θά συνήθουν ὅπως ἀνταλλάξωσι ἐπαρχίαν, ἣν σύμπασα ἡ Εὐρώπη ὁμοθυμῶς παρεχώρησεν αὐτοῖς, καὶ ἧς τινος ὁ πληθυσμὸς ἦτον κατὰ μέγα μέρος ρουμανικὸς ἀντὶ ἐπαρχίας ἀφόρου καὶ ἀποκλειστι-

ΠΡΙΓΚΗΨ ΓΟΡΤΣΑΚΩΦ

Ἀρχικαγκελάριος τῆς Ρωστικῆς Αὐτοκρατορίας.

κῶς σχεδὸν ὑπὸ Ταρτάρων καὶ Τούρκων οἰκουμένης.

Μετὰ τὴν ἔντονον ταύτην γλῶσσαν τῆς ρουμανικῆς κυβερνήσεως, οἱ Ρῶσοι ἠρνήθησαν αὐτῇ ὅπως συμμετάσχη τὴν περὶ συνομολογήσεως ἀνακωχῆς καὶ εἰρήνης διαπραγματεύσεως. Εἰς δὲ τὸν συνταγματάρχην Ἀρίονα, μεταβάντα ἀπὸ μέρος τοῦ ἡγεμόνος Καρόλου εἰς Κεζανλίκ ὅπως συμμετάσχη τῶν μετὰ τοῦ Σερβερ καὶ Ναμῆκ πασσᾶ διαπραγματεύσεων, δὲν ἐγένετο

ἐκ μέρους τῶν Ρώσων τοσοῦτον εὐμενῆς ὑποδοχῆ. « Δὲν ἔχω καιρὸν δυστυχῶς νά σᾶς ἀκούσω », τῷ εἶπεν ἀπλούστατα ὁ κ. Νελιδῶφ. Ὁ δὲ Μ. Δουξ Νικόλαος τῷ ἐξέφρασε τὴν ἀπορίαν ἣν ἠσθάνετο βλέπων ρουμοῦνον πληρεξούσιον ζητοῦντα νά συμμετάσχη τῶν περὶ εἰρήνης διαπραγματεύσεων καὶ τὸν προσεκάλεσεν ὅπως ἐπιστρέψῃ ἄνευ ἀναβολῆς εἰς Βουκουρέστιον. Τὸ τοιοῦτον ἦτο τοσοῦτον μᾶλλον διὰ τὴν ρουμανικὴν ἡγεμονίαν σκληρόν, καθόσον οἱ ἀπεσταλ-

μένοι τῆς Σερβίας καὶ τοῦ Μαυροβουνίου, — Ὁ κ. Ράδοβιτς καὶ ὁ συνταγματάρχης Χορβάτοβιτς — συμμετέσχον πληρέστατα τῶν διαπραγματεύσεων τούτων καὶ ἔτυχον φιλικῆς ἐν τῷ ρωστικῷ στρατηγείῳ ὑποδοχῆς.

Οἱ Ρουμοῦνοι ὅμως εἶχον σταθερὰν ἀπόφασιν ὅπως ὑπερασπισθῶσι μέχρις ἐσχάτων τὰ ἐπι-

τῆς ἐπαρχίας ταύτης δικαιώματα αὐτῶν. Τὴν 7ην Φεβρουαρίου ὁ κ. Γκοκαλιτσεάνος ἀφηγήθη τῇ Βουλῇ καὶ τῇ Γερουσίᾳ τὸ ἱστορικὸν τῶν τελευταίων μετὰ τῆς Ρωσσίας διαπραγματεύσεων. Ὁ ρουμοῦνος ὑπουργὸς προσέθηκεν ὅτι ἡ Ρωσσία διέταττε τὴν ἐπιστράτευσιν τεσσάρων νέων στρατιωτικῶν σωμάτων· εἶχε δὲ πολλοὺς

ΜΑΡΚΟΣ ΒΕΡΒΙΤΣΑΣ (βοεβόδας Μαυροβουνίου).

λόγους ὅπως φρονῇ ὅτι ἐν τῶν σωμάτων τούτων προώρισται ὅπως καταλάβῃ τὴν Βεσσαραβίαν. Ὁ γηραιὸς πατριώτης ἐξώρρισε τοὺς ἀντιπροσώπους τοῦ ρουμανικοῦ λαοῦ ὅπως σκεφθῶσιν ὠρίμως πρὶν ἢ ἐκφέρωσιν οἰανδήποτε ἀπόφασιν. Τὸ κατ' αὐτὸν ἐφρόνει ὅτι ἡ Ρουμανία ὄφειλε νά διαμαρτυρηθῇ ἐνώπιον τῆς Εὐρώπης. Ἐν τῷ μέσῳ τῶν ταραχῶν ἄς προῦκάλεσαν αἱ ἐξηγήσεις αὐταὶ τοῦ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργοῦ ἀναστάς ὁ βουλευτὴς Καντίλης προέτεινεν ὅπως ἀνακληθῶσιν ἐκ Βιδύνης αἱ τρεῖς ρουμανικαὶ μοι-

ραρχίαι καὶ ἀποσταλῶσιν ἀμέσως νά ὑπερασπισθῶσι τὴν Βεσσαραβίαν ἀπὸ πάσης τοῦ ρωσικοῦ στρατοῦ ἐν αὐτῇ εἰσβολῆς. « Δὲν ἀγνοῶ προσέθηκεν ὁ φιλόπατρις βουλευτὴς — ὅτι οὔτε αἱ μοιραρχίαι αὐταὶ, οὔτε σύμπας ὁ ρουμανικὸς στρατὸς δύνανται ν' ἀντιστῶσι κατὰ τῶν στρατιωτικῶν τῆς Ρωσσίας δυνάμεων· φρονῶ ὅμως ὅτι ὁ πρίγκηψ Γορτσάκωφ θά σκεφθῇ κάπως πρὶν ἢ παράσχη τῇ Εὐρώπῃ τὸ καταπληκτικὸν θέαμα φοβερᾶς εὐρωπαϊκῆς δυνάμεως ζητούσης νά προσβάλλῃ μίαν μικρὰν ἡγεμονίαν ὅπως ἀ-

- Πότε παρευρέθη;
- Τὸ πρῶτον πρὶν τῆς Ἀγίας Δωρεᾶς.
- Τίνα ἀνεγνώρισε ἐν τῇ συναγωγῇ ἐκείνῃ;
- Ὑπῆρχον ἐκεῖ πολλοὶ ἀλλ' αὐτὴ δὲν ἀνεγνώρισε εἰμὴ μόνον τὸν πατέρα της καὶ τὴν πωλίτηριαν.
- Τίνα ἄλλον;
- Τὴν Μονστροὶλ καλουμένην Φραγκίσκαν μετὰ τῆς θυγατρὸς της.
- Ἐπρόσφερον καὶ οὗτοι εἰς τὸν διάβολον κηρία;
- Μάλιστα.
- Ἐχόρευσαν;
- Μάλιστα.
- Ὑπῆρχον ἐκεῖ πολλοὶ δαίμονες;
- Δύο μόνον· εἶτα ὁμῶς εἶπεν ὅτι ὑπῆρχον τόσοι δαίμονες ὅσαι καὶ γυναῖκες αἵτινες ἦσαν μόναι ἄνευ τῶν συζύγων των.
- Τί ἔκαμνον οἱ δαίμονες οὗτοι μετὰ τὰς γυναῖκας ἐκεῖνας;
- Ἐχόρευον καὶ ἐπήδων.
- Πῶς ὠνομάζετο ὁ δαίμων της;
- Νομίζει ὅτι ὠνομάζετο Φραγκίσκος.
- Πῶς ἦτον ὁ δαίμων της οὗτος;
- Κατ' ἀρχὰς κατὰ τὸ ἥμισυ ἄνθρωπος καὶ κατὰ τὸ ἥμισυ ζῶον, ἔχων ὀφθαλμοὺς φλογεροὺς ὡς φλόγα λυχνίας· ἔπειτα δὲ ὠμοίαζεν ὡς πρόβατον.
- Ἐνταῦθα λήγει ἡ πρώτη ἀνάκρισις τῆς Κλαυδίας Ἰανκατίνης.
- Ἀπόσπασμα σύμφωνον τοῖς πρακτικοῖς τῶν ἀνακρίσεων.
- 6. Ἐνθα ἡ ἄνω Κλαυδία Ἰανκατίνου δεικνύει τὸν πατέρα της Κλαύδιον Ἰανκατίνον, γόητα, ἄγοντα τὸ ἕξηκαστὸν τῆς ἡλικίας αὐτοῦ ἔτος.
- Μετὰ ταῦτα τὴν ἕκτην ἡμέραν τοῦ αὐτοῦ μηνὸς ἡ Κλαυδία Ἰανκατίνου ἀνακρίθεισα ἀπήνητησεν ὡς ἔπεται.
- Ἐρ. Ποσάκις μετέβη εἰς τὴν συναγωγὴν;
- Δίς.
- Ποῦ ἦτο ἡ συναγωγὴ;
- Πρὸς τὴν σιταποθήκην Βλανσῶ, ἐν Τρέ-Βεγιάρ.
- Τίς τὴν ὠδήγησε ἐκεῖ;
- Εἰς οὐδένα ἄλλον ὑποπτεύεται εἰμὴ εἰς τὸν πατέρα της. . . .
- Κατὰ ποίαν ἐποχὴν μετέβη εἰς τὴν συναγωγὴν;
- Τὸ πρῶτον περὶ τὰ τέλη τοῦ Μαΐου, ἔ-

πειτα δὲ τὴν πέμπτην πρὸ τῆς Ἀγίας Δωρεᾶς.

- Πῶς μετέβη εἰς τὴν συναγωγὴν ἐκείνην;
- Οὐδὲν ἄλλο γνωρίζει εἰμὴ τὴν κατάραν τοῦ πατρὸς της ὅστις κατηράσθη ποτὲ τὸν υἱὸν της Κλαύδιον οὗτος δ' αἴφνης ἐγένετο χωλὸς τὸν ἕνα πόδα.

Σημ. Μετὰ ταῦτα ἀφηγήθη σειρὰν γεγονότων διὰ μεθοδικῆς πείρας συνηρμολογημένων, καθ' ἃ οἱ γόητες δύνανται νὰ βλάψουν διαφοροτρόπως, δι' ἀπλῶν λόγων, συχνάκις δὲ καὶ διὰ μόνης τῆς πνοῆς, νὰ φονεύσουν, ἢ νὰ παράξουν ἀσθενείας. Οὕτως ἀπαντῶμεν εἰς τὸν Ὅμηρον τὴν Κίρκην ἧτις διὰ λόγων μετέβαλλεν τοὺς ὀπαδοὺς τοῦ Ὀδυσσεῦς εἰς χοίρους.

Ἐνθα ὁ γέρον γόης Κλαύδιος Ἰανκετίνος κατησχύνθη ἀντιπαραστάς πρὸς μίαν παῖδα γόητα περίπου ἑπταετῆ καλουμένην Γουλλιέλμα Βελερμόζ καὶ πρὸς τὴν θυγατέρα τοῦ Κλαυδίου.

Ἡμεῖς Ἑρρίκος Βογιέ, Καθηγητὴς τῆς νομικῆς, μέγας δικαστὴς ἐν Σαιντουάν γνωστοποιούμεν ὅτι σήμερον τὴν ὀγδόην Αὐγούστου χιλιοστοῦ ἑξακοσιοστοῦ ἑβδόμου ἔτους, πληροφορηθέντες ὅτι ὁ Κλαύδιος Ἰανκετίνος ἀπὸ Φούρ-τε-Πλάν συνητήθη μετὰ τινων γυναικῶν καὶ κορασιῶν ὑπὸ τοῦ δαίμονος κατεχομένων αἵτινες ὤρμησαν κατ' αὐτοῦ· καὶ ὅτι κατὰ συνέπειαν τούτου ἤρχετο ἤδη πρὸς ἐξομολόγησιν τὸν προσεκαλέσαμεν ἐνταῦθα καὶ ἀνεγνώρισamen ὅτι ἤρξατο ἤδη τῶν καταθέσεων του. Ἐπειδὴ δὲ ἐκτὸς τούτου κατηγγέλη ἡδὴ παρὰ τῆς θυγατρὸς τοῦ Κλαυδίου Ἰανκετίνου, ὑπὸ κράτησιν οὔσης ἐν τούτῳ τῷ διοικητήριῳ, τὸν ὠδηγήσαμεν ἐκεῖσε, ὁρκίσαντες δ' αὐτὸν νομίμως ἀνεκρίναμεν ὡς ἔπεται:

Ἐρ. Ποῖον εἶναι τὸ ὄνομα, ἐπόνυμον, ἡλικία, ἐπάγγελμα, καὶ καταγωγὴ σου;

— Ὄνομάζομαι Κλαύδιος Ἰανκετίνος Ἰαττόζ ἐπικαλούμενος, υἱὸς τοῦ ἀποθανόντος Κλαυδίου Ἰανκετίνου ἀπὸ Φούρ-τε-Πλάν, γεωργός, ἑκατὸν ἐτῶν.

— Μετέβης ποτὲ εἰς τὴν συναγωγὴν;

— Ποτὲ, εἰμὴ ἐν πνεύματι νομίζω δὲ ὅτι καὶ ἐχόρευσα.

— Ὑπῆρχον πολλὰι γυναῖκες;

— Οὐδεμίαν ἄλλη εἰμὴ ἡ θυγάτηρ μου Κλαυδία, τὴν ὁποίαν νομίζω ὅτι εἶδον ἐκεῖ.

— Ποίου χρώματος ἦτο τὸ πῦρ;

— Νομίζω ὅτι ἦτο κηρίον.

— Ἐχόρευσαν ἐπὶ πολὺ;

— Ὅχι· ὁ χορὸς ἔπαυσεν ἀμέσως.

- Ἡσπάσθησαν ἐπὶ πολὺ;
- Οὔτε τὸν ἡσπάσθη, οὔτε τὸν εἶδον.
- Τίς εἶναι οὗτος τὸν ὁποῖον μῆτε ἡσπάσθης μῆτε εἶδες;
- Ὁ διάβολος τὸν ὁποῖον δὲν εἶδον ποτὲ κατὰ πρόσωπον, (μετ' ὀλίγον) τὸν εἶδον μόνον εἰς μίαν στενωπὸν ἢ ἐφ' ἑνὸς τοίχου ἀλλ' ἀμέσως ἐποίησα τὸ σημεῖον τοῦ σταυροῦ καὶ ὁ διάβολος ἐγένετο ἄφαντος.
- Εἶναι πολὺς καιρὸς;
- Τὸ θέρος θὰ γίνῃ ἔτος.
- Κατὰ ποῖον μέρος;
- Εἰς τοὺς ἀγρούς τοῦ Βιέν.
- Ἦσουν μόνος;
- Μόνος.
- Πότε ἐπῆγες εἰς τὴν συναγωγὴν;
- Πέρυσι ὅτε ἐθέριζον.
- Πῶς ἔκαμνον οἱ ἄλλοι ὅτε ἡσπάσθησαν;
- Ἀγνοῶ τί συνέβη μετ' ἐμὲ, διότι ἤμην ὁ πρῶτος.
- Ἐφαγον ἐκεῖ;

- Ἐγὼ δὲν ἔφαγα τίποτε οὔτε εἶδον τοὺς ἄλλους τρώγωντας, αἴφνης εὗρέθη ἐντὸς τοῦ δωματίου μου εἰς Μολέν. Ἐκεῖ εἶπον εἰς τὴν θυγάτηρα μου ὅτι νομίζω ὅτι εὗρέθη ἐν πνεύματι εἰς τὴν συναγωγὴν, καὶ ἐχόρευσα· ἡ θυγάτηρ μου μοὶ ἀπήντησεν ὅτι εἶμαι παράφρων καὶ ὅτι ὀμιλῶν τὴν ἐμποδίζω τοῦ νὰ κοιμηθῇ. . . .
- Σὲ ὠμίλησεν ὁ διάβολος εἰς τὴν στενωπὸν ἐκείνην;
- Ὅχι· δὲν τὸν εἶδον ποτὲ κατὰ πρόσωπον.
- Ἡ στενωπὸς ἐκείνη ἦτο μαύρη ἢ λευκή;
- Μαύρη.
- Ὄδήγησες ποτὲ τὴν Κλαυδίαν ἐκεῖ;
- Ὅχι· δὲν τὴν εἶδον εἰμὴ ὅτε εὗρέθη ἐν τῇ συναγωγῇ.
- Διατί δὲν ἐγνώρισες τοὺς ἄλλους;
- Ἀγνοῶ.
- Ἐβίασας ποτὲ τὴν Κλαυδίαν νὰ ὑπάγῃ εἰς τὴν συναγωγὴν;
- Ὅχι.

(ἀκολουθεῖ).

ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΝ ΛΕΓΚΩΜΑ

ΙΩΑΝΝΗΣ ΕΦΕΝΔΗΣ ΣΙΣΜΑΝΟΓΛΟΥΣ.

(Πρωτότυπος Σκιαγραφία).

Διὰ τοῦ Ἐγχωρίου Ταχυδρομείου ἀπεστάλη ἡμῖν ἡ ἐπομένη ἐπιστολὴ ἦν καὶ αὐτολεξεῖ κατὰ χροῖον:

«Κύριε Συντάκτα τοῦ «Γραφικοῦ Κόσμου».

» Εἰμὶ εἰς τῶν τακτικῶν τοῦ περιοδικοῦ σας » ἀναγνώστης· κατὰ συνέπειαν ἀναγινώσκω » τὰς σκιαγραφίας τῶν διαπρεπῶν ὁμογενῶν καὶ » λοιπῶν ἐξόχων τῆς ἡμετέρας κοινωνίας προ- » σώπων ἃς ἐν ἐκάστῳ τεύχει δημοσιεύετε. » Πλὴν ὡς Μικρασιανὸς ἐννοῶ νὰ σᾶς ἐκφρά- » σω τὴν λύπην μου διότι περὶ οὐδενὸς συμπα- » τριώτου μας ἠθελήσατε νὰ ποιήσητε μέχρι τοῦ- » δε λόγον, μολοντί δύναμαι νὰ σᾶς διαβεβαι- » ὴσω ὅτι καὶ ἐν τῇ ἡμετέρῃ πόλει ὑπάρχουσι » πλείστοι τοιοῦτοι οἵτινες ἠδυνήθησαν λίαν ἐν- » τίμως ἐκ τοῦ μηδενὸς νὰ σχηματίσωσι περι- » ουσίας καὶ χρησιμοποιήσωσιν εἶτα μέγα μέρος » αὐτῶν ὑπὲρ τοῦ ἔθνους ἢ τῆς ἰδιαίτερας αὐ- » τῶν πατρίδος.

» Δημοσιεύσαντες τὴν σκιαγραφίαν τοῦ Γεωργίου Ζαρίφη κατεδείξατε τὸ τί δύναται νὰ

» πράξῃ εἰς Βυζαντινὸς ὅποτε ἐστὶ πεπρωκει- » σμένος δι' εὐγενοῦς καρδίας καὶ ἐπιτρέπει αὐ- » τῷ τούτῳ ἡ χρηματικὴ αὐτοῦ κατάστασις· διὰ » τῆς σκιαγραφίας τοῦ Χρηστάκη Ἐφένδη » ἀνελάβετε νὰ καταδείξητε τὸ τί δύναται νὰ » κατορθώσῃ εἰς Ἡπειρώτης ὅποτε δι' ἐκτάκτου » ἐνεργητικότητος δυνήθῃ νὰ σχηματίσῃ σημαν- » τικὴν περιουσίαν καὶ ἐμπορεῖται ὑπ' ἀκράτου » πρὸς τὸ εὐεργετῆν τοὺς ἄλλους πόθου· διὰ τῆς » σκιαγραφίας τέλος τοῦ σεβαστοῦ ἐκείνου γέ- » ροντος, τοῦ Ζαννῆ Στεφάνοβιτς, κατε- » δείξατε ὅτι κάποτε εὐεργετῆ τις τὴν κοινω- » νίαν ἄνευ ἐπιδείξεως καὶ στόμφου ὡς ἔπραξε » καὶ πράττει ὁ Χῖος οὗτος φιλόανθρωπος (α). » Ἀλλὰ μετὰ τὸν Βυζαντινὸν, τὸν Ἡπει- » ρώτην καὶ τὸν Χῖον δεῖον νὰ ἀφιερῶσθε

(α) Σημ. Γραφ. Κόσμου. — Αἰσθανόμεθα εὐκρινῆ εὐχαρίστησιν ἐπὶ τῷ ὅτι ὁ κύριος οὗτος ἠδυνήθη νὰ ἐννοήσῃ τὰς ἀληθεῖς προθέσεις ὑφ' ὧν ἐμφορούμενοι πρόβημεν εἰς τὴν δημοσίευσιν τῶν σκιαγραφιῶν τούτων.

πράγματι συμφορά, ἥτις ὅμως ἐμετριάσθη κάπως ἀπὸ τῆς ἐξαιρετικῆς ἦν πρὸς τὰ λοιπὰ αὐτοῦ τέκνα τρέφει φιλοστοργίας.

Τοιοῦτος λοιπὸν ὁ διαπρεπῆς οὗτος ὁμογενῆς ὅστις οὕτως δίκαια παρὰ τῷ ἐμπορικῷ τῆς ἡ-

μετέρας μεγαλοπόλεως κόσμῳ ἀπολαύει ὑπόληψως· τοιοῦτος ὁ ἀξιοπρεπῆς οὗτος ὁμογενῆς πρὸς ὃν οὕτως ζωηρὰν ἢ Αὐτοκρατορικὴ Κυβέρνησις τρέφει ὑπόληψιν, τοιοῦτος τέλος ὁ **ΙΩΑΝΝΗΣ ΕΦΕΝΔΗΣ ΣΙΣΜΑΝΟΓΛΟΥΣ.**

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΠΕΤΡΟΒΙΤΣ (Ἡγεμὼν τοῦ Μαυροβουνίου).

ΕΠΕΙΣΟΔΙΟΝ ΤΟΥ «Tannhäuser.»

ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ ΒΙΕΝΝΗΣ ὑπὸ **Θ. Μ.**

(Ἴδε τεῦχος ΙΔ').

— « Βλέπετε τὴν περικαλλῆ ἐκείνην νόμφην, τὴν κυανοστόλιστον ἀριστοκράτιδα; ἐρωτῶ.

— « Εἶναι ἡ κόμησσα τοῦ Ο. . . » ἀποκρίνεται ἡ κόρη.

— « Ἔστω! — ἀνταποκρίνομαι. — Ἐν οἷα ἀναλγησία καὶ ἀδιαφορία κρατεῖ ἐν ταῖς ἀλαβαστρίναις χερσὶ τὸν «Τανχάυζερ» χωρὶς νὰ ἀνα-

λογίζηται οἷον κρατεῖ βάρος . . . Ἐὰν ὁ Βάγνερ ἐκράτει ἐν χερσὶ τὴν κόρην ἐκείνην, θὰ ἀπέδιδεν ἄρα-γε αὐτῇ τὰ ἀντίποινα τῆς ἀναλγησίας; θὰ ἐθεώρει αὐτὴν ἀπαθῆς οὕτω; . . . »

Καὶ λέγων τὰς ὑστάτας ταύτας λέξεις ὑπέβλεπον περιπαθῶς τὴν ἐν ταῖς χερσὶ τῆς περικαλλοῦς μοι γείτονος νότταν, τοῦθ' ὅπερ οὐδαμῶς διέφυγε τὸ δξυδερκὲς αὐτῆς ὄμμα. . .

— «Καὶ ὅμως ὁ Μότσαρτ (1) ἀποκρίνεται προσηγορευμένη ὅτι δὲν ἐνόησε τὸ ἀστεῖον— ὁ δαίμονιος λέγω Μότσαρτ, ἔσχε ὑψηλοτέραν τύχην τῆς ἦν ἤδη βεμβάζετε περὶ τοῦ Βάγνερ. . . . Τὸ πενιχρὸν καὶ ἐνδεὲς ἐκεῖνο τοῦ Σαλτζβούργου μεϊράκιον, κατελθὼν εἰς Βιέννην μετὰ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ἑπταετῆς μόλις, μὲ μόναν ἀποσκευὰς τὰ μουσικὰ αὐτοῦ τετράδια καὶ τὴν ὑπερανθρῶπινον

ἐκείνην μεγαλοφυΐαν, ἐν σμικρῷ διαστήματι χρόνου εἰς τοιαύτην ἀνήλθεν ἐπιζηλον δόξαν, ὥστε ἀδιαφόρως ἐθεώρει παρὰ τὸ κλειδοκύμβαλον αὐτοῦ τὸν αὐτοκράτορα Φραγκίσκον ἐκ θαυμασμοῦ σπαίροντα, τὴν δὲ μεγάλην ἀνασσαν Μαρίαν Θερισίαν στρέφουσαν τῶν τετραδίων του τὰς σελίδας. . . . Ὁ μόνος τῶν θνητῶν ὅστις αὐτοκράτειρας ἐδέξατο ἀσπατμόν, ὁ μόνος ὅστις ἐν τῇ

ΜΑΡΙΑ ΠΕΤΡΟΒΝΑ (Ἡγεμονίς τοῦ Μαυροβουνίου).

δικαίᾳ αὐτοῦ μεγαλαυχεῖα ἐρέμβασε χεῖρα αὐτοκρατορικὴν, τὴν χεῖρα τῆς ἀρχιδουκίσσης Ἀντωννέτης. . . . »

Τὸ πλῆθος ἐξεκένωσε μετὰ μικρὸν τὴν αὐλὴν, ἡμεῖς δὲ ἐξήλθομεν ἄφωνοι ἐπὶ τοῦ ἐξωθεν θολοσκεποῦς τοῦ θεάτρου νάρθηκος. Ἐνταῦθα τὸ θέαμα ἦν οὐχὶ τερπνὸν ὡς ἐν τῇ αὐλῇ, ἀλλὰ τρα-

(1) Τίς ὁ τὸν μυθώδη βίον τοῦ δαιμονίου τούτου καὶ ὄντως ὑπερφυσικοῦ ἐπὶ εὐφυΐα νοδὸς ἀγνοῶν; Γεννηθεὶς ἐν Salzburg τῆς Αὐστρίας τῷ 1756 ἐκ πατρὸς μουσικοῦ ὁ Βόλφαγκ Ἀμεδαῖος-Μότσαρτ, τετραετῆς μόλις ἤρξατο διδασκόμενος τὴν μουσικὴν, ἐν ἣ προώδευσε μετ' ἐκπληκτικῆς ταχύτητος, πρωτοφανοῦς ἐν τῇ ἱστορίᾳ τῶν ἐπιστημῶν. Ἐξαετῆς ἐπαιζεν ἐν δημοσίαις συναυλαις, καὶ ἑπταετῆς ἐνώπιον τοῦ αὐ-

τοκράτορος καὶ τῆς αὐλῆς. Δεκατριέτης διωρίσθη ἀρχιμουσικὸς τῶν ἀνακτόρων. Διῆλθε διαφόρους πόλεις τῆς Εὐρώπης ἀφίνων πανταχῇ ἀνεξάλειπτους ἐντυπώσεις. Ἀπέθανε τῷ 1791. Τὸ μελοδραματικὸν αὐτοῦ ἀριστούργημα ἐστὶν ὁ « Don Juan », τὸ δὲ ἐκκλησιαστικὸν (oratorio) εἶναι ἐν θεσπέσιον « Requiem », ὅπερ ὀλίγον πρὸ τοῦ θανάτου αὐτοῦ συντεθὲν ἐπέπρωτο νὰ ψαλῆ τὸ πρῶτιστον ἐν τῇ κηδείᾳ του.

λον απομακρύνονται του γενικοῦ τούτου επιπέδου τῆς κινήσεως, ἀλλ' ὁ ἐν τῇ αὐτῇ ζώνῃ ὑπάρχων ἀριθμὸς καὶ ἡ παράδοξος αὐτῶν σμικρότης ἀποδεικνύει, ὅτι οὗτοι ὑπέστησαν ἰδιαιτέρας διαταράξεις.) Ἐκ τούτων ἀναγκαζόμεθα καὶ ἄκοντες νὰ παραδεχθῶμεν ὅτι ἡ καταγωγή τῶν ἡμετέρων κόσμων στενωῶς ἐστὶ συνδεδεμένη, κατὰ τινὰ οἰονόηποτε τρόπον μετὰ τῆς τοῦ ἡλίου, περὶ τὸν ὁποῖον περιστρέφονται ὡς τέκνα εὐπειθῶς περὶ τὸν ἑαυτὸν πατέρα μένοντα.

Ἡ ὑπόθεσις αὕτη ἐσχηματίσθη κατὰ τὸν τελευταῖον αἰῶνα ἐν τῷ νῷ τοῦ Μπύφον, τοῦ Κάντ καὶ τοῦ Λαπλάς· ἡ αὕτη ὑπόθεσις ἐστὶν ἐσχηματισμένη καὶ σήμερον παρ' ἡμῶν αὐτοῖς, καίτοι παρουσιάζει ὡς πρὸς τὰ καθέκαστα, δυσκολίας τινὰς μὴ διασαφηνισθείσας εἰσέτι ἀκριβῶς. Ἐπειδὴ ὅμως δὲν ἤμεθα προσωπικῶς παρόντες κατὰ τὴν δημιουργίαν τοῦ Κόσμου, τούτου ἕνεκα ἡ ἐπ' αὐτῆς ἄμεσος παρατήρησις δὲν δύναται νὰ ἐφαρμοσθῇ· ἐπομένως δὲν δυνάμεθα νὰ σχηματίσωμεν οὐδεμίαν ἰδέαν περὶ αὐτῆς παρὰ στηριζόμενοι ἐπὶ τῶν διὰ τοῦ ὀρθοῦ συλλογισμοῦ ἐξαγομῶν συμπερασμάτων. Ὅθεν ἡ πιθανώτερα ὑπόθεσις, ἡ ἐπιστημονικώτερα θεωρία ἐστὶν ἐκείνη, ἣτις διδάσκει, ὅτι ὁ ἥλιός ἐστι συμπεπυκνωμένη νεφελότης, ὅτι ὑπάρχει ἄγνωστος ἡ ἐποχή, καθ' ἣν ἡ νεφελότης αὕτη κατελάμβανεν ἅπαντα τὸν νῦν κατεχόμενον χῶρον ὑπὸ τοῦ ἡμετέρου ἡλιακοῦ συστήματος καὶ ἔτι πλέον, ὅτι ἐσχηματίζεν ἄπειρον ἀεριώδη φακόν, στρεφόμενον βραδέως περὶ ἑαυτὸν καὶ ἐκτείνοντα τὴν ἐξωτερικὴν αὐτοῦ περιφέρειαν μέχρις αὐτῆς τῆς τοῦ Ποσειδῶνος τροχιάς . . . καὶ ἔτι ἀποτέρω, ἐὰν, ὅπως πιθανὸν ἐστίν, ὁ Ποσειδῶν δὲν σχηματίζει τὸ ἀληθὲς ὄριον τοῦ ἡμετέρου ἡλιακοῦ συστήματος.

Φαντασθῶμεν λοιπὸν ἄπειρόν τινὰ ἀεριώδη μάζαν, αἰωρούμενην ἐν τῷ διαστήματι καὶ πεπορικισμένην δι' ἐμφύτου τινὸς δυνάμεως, ἐνυπαρχούσης ἐν ἅπασιν τοῖς ὑλικοῖς ἀτόμοις, ἥτοι τῆς ἑλξείως. Τούτων θεθέντων, τὸ πυκνότερον μέρος τῆς μάζης ταύτης ἔλξει ἀνεπαισθήτως πρὸς ἑαυτὸ ἅπαντα τὰ λοιπὰ τῆς αὐτῆς μάζης

μέρη· κατὰ δὲ τὴν βραδείαν ταύτην πτώσιν τῶν μᾶλλον μεμακρυσμένων ἀτόμων πρὸς τὸ μέρος, ἐνθα ἐνοικεῖ ἡ κεντρομόλος δύναμις παράγεται γενική τις κίνησις, ἀτελῶς διευθυνομένη πρὸς τὸ κοινὸν κέντρον καὶ συμπαρασύρουσα μετ' ὀλίγον ἅπασαν τὴν μάζαν κατὰ τινὰ ὁμοιόμορφον περιστροφικὴν κίνησιν. Τὸ φυσικὸν σχῆμα, ὅπερ ἐκ τῆς κινήσεως ταύτης παράγεται ἐστὶ τὸ σφαιρικόν, ὅπως τοῦτο παρατηρεῖται ἐπὶ ρανίδος ὕδατος, ἡ ὑδραργύρου καθ' ἑαυτὴν ἀφιεμένης.

Διὰ τῶν νόμων τῆς μηχανικῆς ἀποδεικνύεται, ὅτι ἡ περιστροφικὴ κίνησις τῆς νεφελότητος ἐπιταχύνεται καθ' ὅσον αὕτη συμπυκνῶται καὶ ἐπομένως σμικρύνεται καὶ ὅτι, στρεφόμενη περὶ ἑαυτὴν, πιέζεται κατὰ τοὺς πόλους καὶ λαμβάνει σχῆμα ὑπερμεγέθους ἀεριώδους φακοῦ. Συνέβη λοιπὸν ποτε νὰ περιστρέφεται ἡ νεφελότης αὕτη τοσοῦτο ταχέως, ὥστε ν' ἀναπτυχθῇ ἐπὶ τῆς ἐξωτερικῆς αὐτῆς ἐπιφανείας κεντρόφυξ δύναμις ἀνωτέρα τῆς γενικῆς κεντρομόλου δυνάμεως τῆς μάζης, ὅπως τοῦτο τεχνητῶς κατορθοῦται διὰ τῆς σφενδόνης· ἐκ δὲ τῆς ὑπερβολικῆς ταύτης ταχύτητος προῆλθεν, ὡς ἀναπόφευκτος συνέπεια ἡ καταστροφή τῆς τέως ὑπαρχούσης ἰσορροπίας καὶ ἐκ ταύτης ἡ ἀπόσπασις καὶ ὁ σχηματισμὸς ἐξωτερικοῦ ἀεριώδους δακτυλίου ἐκ τῆς ὅλης νεφελότητος. Ὁ οὕτω σχηματισθεὶς ἀεριώδης δακτύλιος ἐξηκολούθει στρεφόμενος ἐν τῷ αὐτῷ χρονικῷ διαστήματι καὶ μετὰ τῆς αὐτῆς ταχύτητος μετ' ἧς καὶ ἡ πρωτόγονος νεφελότης, ἣτις τοῦ λοιποῦ διατελοῦσα ἀποκεχωρισμένη τοῦ δακτυλίου ἐξηκολούθει συνεχῶς συμπυκνωμένη καὶ ἐπιταχυνομένη· τὸ ἀποτέλεσμα τοῦτο ἀναπαράγεται ὡσάκις ἐκ τῆς περὶ τὸν ἄξονα περιστροφικῆς κινήσεως γεννᾶται κεντρόφυξ δύναμις ἀνωτέρα τῆς κεντρομόλου.

Ὁ διαδοχικὸς σχηματισμὸς τῶν πλανητῶν, ἡ θέσις αὐτῶν ἐπὶ τοῦ ἐπιπέδου τοῦ ἡλιακοῦ ἰσημερινοῦ καὶ ἡ μεταθετικὴ αὐτῶν κίνησις περὶ τὸ αὐτὸ κέντρον ἐξηγουῦνται πληρέστατα κατὰ τὴν ἐκτεθεισάν θεωρίαν· ὁ μᾶλλον ἀπομακρυσμένος τῶν γνωστῶν πλανητῶν, ὁ Ποσειδῶν, ἀπεσπᾶσθη ἐκ τῆς πρωτογόνου νεφελότητος, καθ' ἣν ἐποχὴν αὕτη ἐξετείνετο μέχρις αὐτοῦ, ἥτοι μέ-

χρις 1 δισεκατομμυρίου λευγῶν (4,000,000,000,000 μέτρων) καὶ ἐστρέφετο κατὰ τὴν βραδείαν περὶ ἑαυτὴν κίνησιν συμπληρουμένην ἐν διαστήματι 165 ἔτων. Ὁ οὕτω παραχθείς δακτύλιος ἠδύνατο νὰ μένῃ ἐν τῇ δακτυλοειδεῖ αὐτοῦ μορφῇ, ἂν ἦτο ἐντελῶς ὁμογενὴς καὶ κανονικός· ἀλλ' ἐπειδὴ τοιοῦτός τις ὅρος ἐστίν, οὕτως εἰπεῖν, ἀπραγματοποίητος, ὡς ἐκ τούτου δὲν ἐβράδυνε νὰ συμπυκνωθῇ καὶ προσλάβῃ σφαιροειδῆ μορφήν. Οὕτω διαδοχικῶς ὁ Οὐρανός, ὁ Κρόνος, ὁ Ζεὺς, τὸ σύστημα τῶν Τηλεσκοπικῶν Πλανητῶν καὶ ὁ Ἄρης ἀπεσπᾶσθησαν ἐκ τῆς πρωτογόνου ἐκείνης νεφελότητος. Ἀκολούθως παρήχθη ἡ Γῆ ἧς ἡ γένεσις ἀνέρχεται μέχρι τῆς ἐποχῆς, καθ' ἣν ἡ μάζα τοῦ ἡλίου ἐφθανε μέχρις ἐνταῦθα καὶ ἐστρέφετο περὶ ἑαυτὴν ἐν διαστήματι 365 ἡμερῶν, κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον βραδύτερον παρήχθησαν ἡ Ἀφροδίτη καὶ ὁ Ἑρμῆς. Ἄλλ' ἄρα γε ἐκ τοῦ Ἥλιου θὰ παραχθῇ ἐν τῷ μέλλοντι καὶ ἕτερος νέος κόσμος; τοῦτο οὐκ ἐστι πιθανόν, διότι διὰ νὰ γίνῃ τοῦτο κατορθωτόν, δέον ἢ περὶ τὸν ἄξονα αὐτοῦ κίνησις ν' ἀποθῇ λίαν ταχέως νὰ γίνῃ δῆλον ὅτι 219άκις ταχύτερα ἑαυτῆς.

Ἡ Σελήνη ἐπίσης τοιοιουτρόπως ἐσχηματίσθη, ὅτε ἡ Γῆ εὐρισκομένη εἰσέτι ἐν τῇ νεφελοειδεῖ αὐτῆς καταστάσει καὶ στρεφόμενη περὶ ἑαυτὴν ἐν διαστήματι 27 ἡμερῶν καὶ 7 ὥρων ἐξετείνετο μέχρι τῆς τροχιάς ἐκείνης.

Ἡ σχετικὴ πυκνότης τῶν πλανητικῶν κόσμων ἐνισχύει ἔτι μᾶλλον τὴν ἀνωτέρω θεωρίαν· οὕτως ἡ Σελήνη παραχθεῖσα, οὕτως εἰπεῖν, ἐκ τῶν ἐπιπλευσῶν ὑλῶν τῆς γήινης νεφελότητος, ἐστὶ ἐλαφροτέρα τῆς Γῆς· οἱ ἀνώτεροι πλανῆται, ἥτοι ὁ Ποσειδῶν, ὁ Οὐρανός, ὁ Κρόνος καὶ ὁ Ζεὺς εἰσὶν ἥττον πυκνότεροι τῶν κατωτέρων, ἥτοι τοῦ Ἄρεως, τῆς Γῆς, τῆς Ἀφροδίτης καὶ τοῦ Ἑρμού. Πρὸς τούτοις εὐρισκομένον ἐν τῇ χημικῇ συνθέσει τῶν διαφόρων τούτων κόσμων καὶ ἐν αὐτῇ τῶν Κομητῶν, τῶν διαττόντων ἀστέρων καὶ τῶν ἀερολίθων τὰ αὐτὰ χημικὰ στοιχεῖα, ἐξ ὧν καὶ αὕτη ἡ Γῆ συντίθεται, καὶ ἄτινα ἐπίσης ὑπάρχουσιν, ἐν ἀτμῶδι καταστάσει, ἐπὶ τοῦ ἡλίου. Οὕτως ἐσχηματίσθη ἡ Γῆ διὰ τῆς βραδείας

συμπυκνώσεως ἀεριώδους τινὸς δακτυλίου ἀποσπασθέντος ἐκ τοῦ ἡλίου, ὅστις συνεχῶς συστελλόμενος καὶ συμπυκνούμενος παρήγαγε βραδύτερον τὴν Ἀφροδίτην καὶ τὸν Ἑρμῆν. Ἐκτοτε ἡ γήινη νεφελότης κατέστη ἀνεξάρτητος ὑπαρξίς φερομένη ἐν τῷ διαστήματι· βραδύτερον δὲ μετεσχηματίσθη εἰς παμμέγιστον ἀεριώδες σφαιροειδὲς σῶμα, στρεφόμενον περὶ ἑαυτό. Οὕτως ἡ παραχθεῖσα Γῆ συμπυκνωμένη, θερμαινομένη διὰ τῆς πρὸς ἄλληλα προστριβῆς τῶν μορίων αὐτῆς καὶ μονιμοποιούσα ἐν ἑαυτῇ ἅπαντα τὰ ὑλικά στοιχεῖα, ἄτινα αὐτὴν ἀπαρτίζουσιν ἔλαμπε διὰ τινος ἀμυδροῦ φωτός ἐν τῷ μέσῳ τῆς ζοφώδους νυκτὸς τοῦ διαστήματος. Ἐκ τῆς ἀεριώδους ταύτης καταστάσεως ἡ Γῆ μετέθη εἰς ὑγρὰν, ἀκολούθως εἰς τὴν στερεάν καὶ ἀναμφιβόλως ἐξακολούθει εἰσέτι ψυχομένη καὶ συστελλομένη· ἀλλ' ὁ ὄγκος αὐτῆς αὐξάνει ἀπὸ αἰῶνος εἰς αἰῶνα ὡς ἐκ τῆς ἐπ' αὐτῆς ἀκαταπαύστου πτώσεως τῶν ἀερολίθων καὶ τῶν διαττόντων ἀστέρων (ὁ ἀριθμὸς τῶν πιπτόντων τούτων σωμάτων ἀνέρχεται εἰς ἑκατοστῆς δισεκατομμυρίων ἀνὰ πᾶν ἔτος).

Οὕτως οὔτε δι' ἔτων, οὔτε δι' αἰῶνων δυνάμεθα νὰ ὑπολογίσωμεν τὸν ἀναγκαῖον χρόνον, ὃν ἡ φύσις μετεχειρίσθη πρὸς διαπόνησιν τῆς γενέσεως τοῦ κοσμικοῦ συστήματος, διότι ἑκατομμύρια ἔτων προστιθέμενα εἰς ἑκατομμύρια μόλις μετροῦσι τὰ δευτερόλεπτα τοῦ ὥρολογίου τῆς αἰωνιότητος!!! Ἀλλὰ τὸ ἡμέτερον πνεῦμα, ὅπερ περιλαμβάνει τὸν χρόνον ὅπως τὸ διάστημα βλέπει τοῦ λοιποῦ τοὺς κόσμους γεννωμένους διαλάμποντας κατ' ἀρχὰς δι' ἀμυδροῦ νεφελώδους φωτός, καὶ φωτοβολοῦντας ἀκολούθως ὡς ἡλίους ψυχομένους, καὶ καλυπτομένους διὰ κηλίδων καὶ, τοῦ χρόνου παρερχομένου, διὰ μονίμου κελύφους, ὑφισταμένους ἀνατροπὰς καὶ τρομεροὺς κατακλυσμοὺς ἕνεκα τῶν συνεχῶν καταθύσεις τοῦ σχηματισθέντος κελύφους ἐντὸς τῆς κεντρικῆς πυρίνης καμίνου, σχηματίζοντας πολυαριθμοὺς ἐπουλώσεις τῶν κατὰ διαφόρους ἐποχὰς σχηματισθέντων διαρρήξεων τοῦ κελύφους αὐτῶν στερεοποιουμένους βραδέως διὰ τῆς διαδοχικῆς συμπυκνώσεως καὶ λαμβάνοντας

τοῦ λοιποῦ ἐξωτερικῶς, ἐκ τοῦ ἡλίου, τὴν θερμότητα καὶ τὸ φῶς, κκοικουμένους ὑπὸ ζώντων ὄντων καὶ ἀποκαθισταμένους ἔδραν τῆς φιλοπόνοῦ ἀνθρωπότητος, ἣτις καὶ αὐτὴ διὰ τῆς τέχνης καὶ τῆς ἐπιστήμης μετασχηματίζει τὴν ἐπιφάνειαν αὐτῶν, ἀπολλύντας βραδέως τὴν γονιμότητα αὐτῶν, ἀφοῦ προηγουμένους ἐχρησίμευσαν ὡς ἐνδικοιτήματα τῆς ἀνωτέρας ζωῆς

καὶ τῆς σκέψεως, φθειρομένους ἀνεπαισθήτως, ὅπως καὶ αὐτὸ τὸ ζῶν ὄν, καταλαμβανομένους ὑπὸ τοῦ γήρατος, τοῦ ἐσχατογήρατος καὶ τοῦ θανάτου καὶ στρεφόμενους τοῦ λοιποῦ ὡς φορητοὺς τάρους ἐντὸς τῶν σιγαλέων ἐρήμων τῆς αἰωνίου νυκτὸς!!!

Μεταμόρφωσις αἰωνία τῶν κόσμων καὶ τῶν ὄντων!! Ποσάκις ἡ ἐπιφάνεια τῆς Γῆς δὲν ἀνε-

ΜΙΛΑΝ (Ἡγεμὼν τῆς Σερβίας).

καινίσθη ἀπὸ τῆς ἀπομεμακρυσμένης ἐκείνης ἐποχῆς τῆς διαπύρου γενέσεως αὐτῆς ὅτε εἰσέτι εὐρίσκετο παρὰ τὰ ἰσημερινὰ σύνορα τῆς ἡλιακῆς νεφελότητος! Ἀπὸ πόσων ἡδὴ αἰώνων στρέφεται περὶ τὸν ἥλιον; Ἀπὸ πόσων ἡδὴ αἰώνων ὁ ἥλιος λάμπει καθ' ἑαυτόν; Ἐπὶ τῇ ὑπόθεσει, ὅτι ἡ νεφελοειδὴς ὕλη εἶχε κατ' ἀρχὰς λεπτοτάτην ὕψην, ὑπολόγισαν τὴν παραχθεῖσαν θερμότητα ὡς ἐκ τῆς πρὸς τὸ κέντρον καταπτώσεως ἀπάντων τῶν μορίων, ἅτινα αὐτὴν ἀπῆρ-

τιζον καὶ ἐκ τῆς συμπυκνώσεως αὐτῆς, ἐν ἣ ὀφείλεται ἡ γένεσις τοῦ ἡλιακοῦ συστήματος. Πράγματι ἂν ὑποθέσωμεν, ὅτι ἡ εἰδικὴ θερμότης τῆς συμπυκνουμένης ἐκείνης μάζης ἦτο ἡ τοῦ ὕδατος, ἡ ἐκ τῆς συμπυκνώσεως παραχθεῖσα θερμότης ἦτο τοιαύτη ὥστε ἠδύνατο ν' ἀνυψώσῃ τὴν θερμοκρασίαν μέχρις 28 ἑκατομμυρίων βαθμῶν ἑκατομβάθμου θερμομέτρου (Χέλμχολτς καὶ Τυνντάλ.) Ὁ καταναλωθεὶς χρόνος διὰ νὰ συμπυκνωθῇ ἡ πρωτόγονος νεφε-

λίτης καὶ σχηματισθῇ οὕτω τὸ ἡμέτερον πλανητικὸν σύστημα ὑπεκφεύγει τὴν ἡμετέραν φαντασίαν. Οὐδόλως δὲ γινόμεθα ὑπερβολικοὶ ἂν ὑπολογίσωμεν αὐτὸν ἴσον πρὸς δισεκατομμύρια αἰώνων. Κατὰ τὰ γενόμενα πειράματα, τοῦ Μπισχόφ ἐπὶ τοῦ βασανίτου λίθου, διὰ νὰ μεταβῇ ἡ Γῆ ἀπὸ τῆς ὑγρᾶς εἰς τὴν στερεάν κατάστασιν, διὰ νὰ κατέλθῃ ἡ θερμοκρασία αὐ-

τῆς ἀπὸ τῶν 2,000 βαθμῶν μέχρι τῶν 200 παρῆλθον 350,000,000 ἐτῶν, ἐνῶ πρὸ πολλῶν ἑκατομμυρίων αἰώνων ὁ ἥλιος ὑφίστατο!! Τί ὁ ἔστιν ἅπασα ἡ ἀνθρώπινος ἱστορία ἀπέναντι ὁμοίων περιόδων!; Ἐν κύμα ἐπὶ τοῦ ὠκεανοῦ.

(ἀκολουθεῖ.)

Μετάφρασις Ν. Κ. ΜΑΚΑΡΟΥ.

ΝΑΘΑΛΙΑ (Ἡγεμονίς τῆς Σερβίας).

ΤΟ ΠΡΩΤΟΝ ΑΠΟ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ ΕΙΣ ΑΘΗΝΑΣ ΤΑΞΕΙΔΙΟΝ.

Ἐπὶ Η. Γ. Βαλσαμάκη.

Α'.

Ὁ Καλλικλῆς ἦτο δεκάοκταετής ὅτε τὸ πρῶτον ἀνεχώρησεν ἐκ Κων]πόλεως δι' Ἀθήνας ὅπως ἀκολουθήσῃ σειράν μαθημάτων ἐν τῷ Ἐθνικῷ Πανεπιστημίῳ. Γνωρίζετε ἅπαντες, ὅσοι ἔχετε

διέλθει τὴν ἡλικίαν ταύτην, πόσον ἡ ἐποχὴ αὐτῆ τοῦ βίου μας εἶνε ἐξαιρετικὴ. Ὁμοιάζει μὲ τὸν πρῶτον ἠδὲν χρωματισμὸν τοῦ οὐρανοῦ τὸν προαγγέλλοντα τὴν παρουσίαν τοῦ φωστῆρος τῆς ἡμέρας. Ὅπως δὲ τὸ χρονικὸν ἐκεῖνο διίστημα μετέχει καὶ τοῦ σκότους τῆς νυκτὸς καὶ τῆς φω-

όρους Ὀρθριος, ὅπου ἡ Διοπάτρη, ἡ τοῦ Ποσειδῶνος ἐρωμένη, ἡ Εἰδοθέα ἢ τὸν Τέραμβον γεννήσασα, ἡ Δρυόπη, ἡ ἀπὸ θνητῆς δι' εὐνοίαν καὶ ἀγάπην Νύμφη καταστάσα ὑπὸ τῶν Νυμφῶν, ἡ ἀθυρόστομος καὶ λάλος Ἥχώ, ἡ τὰς ἄλλας διὰ τῆς ἀεικινήτου γλώσσης τῆς καταθρομβίζουσα, ἡ Αἰγείρος, ἡ Πτελέα καὶ πολλὰ ἄλλα Νύμφαι κοιμώμεναι πρὸ μικροῦ τῆδε κακείσε ἀνά τὰς λόγχας καὶ τὰ φυλλώματα, ἐξεγείροντο ἤδη θελκτικαί.

Ἦσαν τὰ μέσα Μαίτου, τοῦ μηνὸς δηλονότι ἐκείνου, καθ' ὃν τὰ ἐν τῇ φύσει ἡμισυ ὄντα, κατὰ τινα σοφὸν τῆς ἀρχαιότητος, φύσει τείνουσι νὰ εὕρωσι καὶ ἀποτελέσωσιν ἐν ὄλον μὲ τὸ ἄλλο ἡμισύ των. Καὶ ἀληθῶς δὲν ἀκούομεν κατὰ τὸν μῆνα τοῦτον καὶ τὸν Ἀπρίλιον τὰς ἐπὶ τῶν στεγῶν ἐρωτικὰς μελωδίας τῶν γαλῶν; δὲν ψάλλει τότε μᾶλλον εὐφώνως καὶ τὸ εὐγενὲς τετράπου;

Ὁ Ζεὺς ὁ πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε εἶχεν ἐξυπνήσει πρὸ πολλοῦ καὶ καθήμενος εἰς παράθυρόν τι (1) τῶν οὐρανίων του δόμων διένεμε τὰς ἡμερησίας διατάξεις τοῖς λοιποῖς θεοῖς. Ποιήσας ὅμως ἐν τῷ μεταξύ διὰ μιᾶς ριπῆς ὀφθαλμοῦ γενικὴν ἐπιθεώρησιν τῆς σφαιράς ἡμῶν συνήντησε πρόσκομμα ἐν τῇ περαιτέρω πορείᾳ τὸ βλέμμα του τὴν ἀνωτέρω κλιτὸν τῶν Νυμφῶν. Ἦτο δι' αὐτὸν σπουδαῖοι. Ἡ γλυκεῖα ἐκείνη ὥρα ἔπειτα, (τὸ μαρτυροῦσιν οἱ ποιηταί), ἡ μυροβόλος αὐρὰ, τὰ ἄσματα τῶν πτηνῶν συνέτεινον ὅπως μεγάλως ἐξερεθισθῶσι τὰ νεῦρά του. Ἀπεφάσισε λοιπὸν νὰ κάμῃ ἕνα πρωῖνόν περίπατον ἕως ἐκεῖ, μάλιστα ἀφ' οὗ κατ' ἐκείνην τὴν ὥραν δὲν εἶχε νὰ φοβηθῇ τὴν Ἥραν, ἥτις, ὡς κυρία, μάλιστα περὶ τὸ γεῦμα νὰ ἐγερθῇ ἐμελλεν. Ἠσύχως δὲ καταλιπὼν τὰ δώματα δι' ἐνὸς πηδήματος εὐρέθη ἐπὶ τῆς γῆς ἐν τῷ μέσῳ τῶν Νυμφῶν αἰτινες πολλάκις τιμηθεῖσαι διὰ τοιούτων ἐπισκέψεων παρά τοῦ ὑπάτου τῶν θεῶν, δὲν κατετρόμαξαν, ἀλλὰ θέσασαι, φόβῳ Ἥρας, σκοπὸν τὴν Ἥχώ, ὡς ἐσυνείθιζον, περιεκύκλωσαν τὸν σεπτὸν ξένον καὶ ἤρξαντο τῶν μετ' αὐτοῦ χαριεντισμῶν των.

Οἱ ἀρχαῖοι ἐν στενῇ σχέσει μετὰ τῶν θεῶν αὐτῶν διατελοῦντες παρέλαβον παρ' αὐτῶν πολλὰ ἤθη καὶ ἔθιμα· οὕτως εὐρίσκομεν αὐτοὺς ἀφίροντας τὰς συνειδήσεις καὶ ἐπιδιώκοντας τὰς

1 Ὁ Βερανζέρος καὶ ἄλλοι ἐγνώρισαν καὶ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν οὐράνια δώματα καὶ παράθυρα· ἴσως νὰ εἴνε τὰ τοῦ Διὸς κατασχεθέντα ἐν τῇ ἐκθρονίσει του.

παιδίσκας. Ἡμεῖς ἐκ σεβασμοῦ πρὸς πᾶν τὸ ἀρχαῖον πολλὰ παρὰ τῶν προγόνων παρελάβομεν, καὶ πόσοι γυμνόποδες δὲν κατέρχονται εἰς τὰ μαντζάτα τῆς παχουλῆς ὑπηρετρίας των! ἢ δὲν ρίπτουσι τὴν ἄγκυραν δι' ὅλης τῆς ἡμέρας εἰς τὸν κατὰ Βασιλειάδην τόσῳ ἤρεμον καὶ κατ' ἐμὲ τόσῳ κλύδωνα φέροντα ἐν τοῖς θυλακίσις λιμένας ροδαλῆς φίλης. Ἀλλ' ἄς ἀφήσωμεν τοὺς μάκαρας τούτους θνητοὺς, καὶ ἄς ἐπανέλθωμεν εἰς τοὺς ἀθανάτους μας.

Ἡ Ἥχώ ἐπὶ λόφου καθήμενη ἐπεσκόπει τὰς ἐξ οὐρανοῦ ἀγούσας μήπου ἀναφανῆ ἢ Ἥρα καὶ διακόψη τὰς ἐρωτικὰς διαχύσεις τοῦ Διὸς. Ἡ δυστυχὴς ἠδαικήμενη πολὺ κατὰ τὴν ὠραιότητα ὑπὸ τῶν Μοιρῶν, (ὡς τοῦλάχιστον αἱ φίλαι τῇ ἔλεγον, διότι αὕτη καθ' ἐκάστην ἐξετάζουσα τὸ πρόσωπον ἐν διαυγοῖς ρεῖθροι; δὲν εὕρισκεν αὐτὸ τόσῳ ἄσχημον) καὶ οὐδὲ διὰ μιᾶς ἡμιατιᾶς παρὰ τοῦ Διὸς τιμωμένη ὑπηρετεῖ τοὺς ἐρωτας αὐτῶν χωρὶς νὰ φθονῇ. Ἦτο καρδιά, ὡς βλέπετε, ἥτις δὲν ἀπαντᾶται νῦν εἰς οὐδεμίαν γυναῖκα· νῦν ἅπασαι ἔχουσιν ἀξιώσεις καὶ ἡ Κουρέλλα αὐτῆ. Ἀλλ' ὅμως καὶ ἠλπίσε· τίς οἶδε, ἴσως διὰ τὰς πιστὰς ὑπηρεσίας τὴν καταστήσῃ ποτὲ εὐειδῆ ὁ Ζεὺς. Καὶ πράγματι τὸν εἶχεν ἐξυπηρετήσῃ καλῶς ἕως τότε, διότι πολλάκις εἶχε δι' ἀπάτης ἐκδιώξει τὴν ὀχληρὰν σύζυγόν του ὑποπτευομένην κατὰ τὰς ἐκλείψεις αὐτοῦ καὶ τὰς Νύμφας καὶ θέλουσαν νὰ κάμῃ καὶ παρ' αὐταῖς ἔρευναν. Ἀλλὰ δυστυχῶς ἡ ἐλπίς αὐτῆς, ὡς πᾶσα ἐλπίς, ἦτο φρούδη. Ἐπῆλθεν ἄλλη πραγματικότης.

Ὁ Ζεὺς εἶχε λησμονήσει τοὺς φίλους καὶ ἡμίσεια ὥρα παρῆλθεν ἀπὸ τῆς ἀναχωρήσεώς του, ὅτε ἡ Ἥρα δειχθεῖσα ὑφ' ἐνὸς ἡνοῖξε τὰ βεβαρυμένα βλέφαρά της καὶ πλήρης ὀργῆς ἠθέλησε νὰ προκαλέσῃ διαταγὴν παρὰ τοῦ Διὸς πρὸς ἐξόντωσιν τοῦ μουσαροῦ γένους. Ἀλλὰ ποῦ Ζεὺς; καὶ ἡ κλίνη κενὴ καὶ τὸ δωμάτιον κενόν. — Καὶ πάλιν προδοσία, ἀνέκραξεν ἐξω ἐαυτῆς γενομένη ἐκ τοῦ θυμοῦ· τῆς Σεμέλης τὸ πάθημα δὲν τὸν ἐσωφρόνισεν· ἀλλ' ἄς ἴδωμεν ἐπὶ τέλους τίς θὰ νικήσῃ. Καὶ διὰ τοῦ ζηλιάρη ὀφθαλμοῦ, ὅστις εἰς τὰς γυναῖκας ὑπερτερῶν καὶ τὸ καλλίτερον τηλεσκόπιον, παρατηρήσασα ἐπὶ τῆς γῆς διέκρινε τὸ μέρος ἐνθα εὐρίσκετο ὁ ἄπιστος σύνευνος. Ἐνδυσθεῖσα λοιπὸν ταχέως κατέβη καὶ ἔφθασε τὴν Ἥχώ, ἥτις εἰς μάτην προσεπάθησεν ἤδη νὰ τὴν ἐξαπατήσῃ· ἐπροχώρησεν καὶ εὐρέθη εἰς τὸ μέρος, ἐνθα ἠκούσθησαν τσαῦται ἐξομολογήσεις καὶ ἐτελέσθησαν οἱ Διὸς ἐρωτες. Ὁ Ζεὺς ἐκάθητο πλησίον μιᾶς μικρᾶς χαϊδεύων αὐτὴν τρυφερῶς, ὅτε ἀνεφάνη ἡ Ἥρα. Ὁ τρόμος τῶν Νυμφῶν ὑ-

ΓΑΡΙΒΑΛΔΙΝΟΙ ΕΓΕΛΟΝΤΑΙ.

* *
*
Χωρικός τις εξωμολογεῖτο ὅτι ἔκλεψεν ἕνα κριόν. — Ἀπόδος αὐτὸν εἰς τὸν κύριόν του, εἶπεν εἰς Φλάρου πνευματικός, ἄλλως δὲν σὲ συγχωρῶ. — Ἀλλὰ τὸν ἔφαγα. — Τόσῳ χειρότερα, ὑπέλαβεν ὁ Φλάρου, τὴν ψυχὴν σου θὰ τὴν ἀρπάσῃ ὁ διάβολος, διότι εἰς τὴν δευτέραν παρουσίαν ὁ κριὸς θὰ ζωντανεύσῃ νὰ σὲ κατηγορήσῃ. — Πῶς; εἶπεν ὁ χωρικός, ὁ κριὸς θὰ ζωντανεύσῃ εἰς τὴν δευτέραν παρουσίαν; ἔγω πολλὴν εὐχαρίστησιν. — Διατί; — Διότι θὰ εἶπω εἰς τὸν γείτονά μου, ἰδοὺ ὁ κριὸς σου καὶ λάβε τον!

* *
*
Ὁ Σαντουῦλ ὅστις ἠγάπα καθ' ὑπερβολὴν τὰ παιγνιόχαρτα, ἔτυχεν ἡμέραν τινὰ παίζων, ὅτε τὸν ἐκάλεσαν ἵνα κηρύξῃ τὸν λόγον τοῦ Ἰησοῦ εἰς τὴν ἐκκλησίαν. Ἀπῆλθεν μὲν εὐχαρίστως ἀλλ' ἔκρυψεν εἰς τὸ θυλάκιόν του τὰ παιγνιόχαρτα, ἅτινα, ἐνῶ ὠμίλει ἀπὸ τοῦ ἄμβωνος χειρονομῶν ἔπεσαν δυστυχῶς καὶ ἐσκορπίσθησαν εἰς τὸ ἔδαφος, τὸ σκάνδαλον ἦτο μέγα ἀλλ' ὁ Σαντουῦλ ἐστράφη, χωρὶς νὰ ταραχθῆ πρὸς ἕν παιδίον δεκαετῆς προσκαλὼν αὐτὸ νὰ λάβῃ ἕν παιγνιόχαρτον. — Τί χαρτίον εἶναι αὐτό; Ρήγας Καρρῶ, ἀπεκρίθη τὸ παιδίον. — Πολὺ καλὰ. Εἶπέ μοι τώρα τὴν πρώτην τῶν δέκα ἐντολῶν. — Δὲν τὴν εἰξεύρω. — Τὸ ἀκούετε, χριστιανοί; ἀνέκραξε μετὰ ἱερᾶς ἀγανακτήσεως ὁ ἱεροκήρυξ; τὸ παιδίον αὐτὸ γνωρίζει τὸν Ρήγαν Καρρῶ, καὶ ἀγνοεῖ τὴν πρώτην τῶν δέκα θεῶν ἐντολῶν.

* *
*
Ἄλφόντος ὁ σοφός, βασιλεὺς τῆς Ἀραγόνης, ἔλεγε ὅτι τότε μόνον γίνεται ὁ γάμος ἐπιτυχής, ὅταν τύχη ὁ μὲν ἀνὴρ κωφός, ἡ δὲ γυνὴ ἀόμματος.

* *
*
Τὸ 1686 Φίλιππος ὁ Β'. ἔστειλεν εὐγενῆ τινα νεανίαν εἰς Ρώμην ὅπως συγχαρῆ Σίξτον τὸν Ε'. διὰ τὴν εἰς τὸν Παπικὸν θρόνον ἀνάστασίν του. Οὗτος δὲ πειραχθεὶς, ὅτι τῷ ἐστάλη πρέσβυς νεαρωτάτης ἡλικίας. — Καὶ πῶς; τῷ εἶπε, τοσαύτην ἔχει ὁ κύριός σου σπάνιν ἀνδρῶν, ἀποφασίσας νὰ μοι πέμψῃ ἀγένειον πρέσβυν; — Ἐὰν ὁ κύριός μου, ἀπεκρίθη ὁ ὑπερήφανος Ἰσπανός, ἐφρόνει ὅτι ἡ ἀρετὴ τοῦ πρέσβους συνίσταται εἰς τὸ γένειον, ἔπεμπεν ἀναμφιβόλως ἕνα τράγον καὶ οὐχὶ ἕνα εὐγενῆ νεανίαν.

Κύριός τις ἔλαβεν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν του χωρικόν τινα νεωστὶ ἔλθόντα εἰς Παρισίους. «Θέλω σὲ δίδει ἑκατὸν φράγκα μισθὸν κατ' ἔτος, ἐκτὸς τῶν ἐκτάκτων ἀμοιβῶν· περιπλέον θὰ ἔχῃς τὴν τροφὴν σου, καὶ θέλεις ἐνδύεσθαι ἀπὸ ἐμέ.» Τὴν ἐπαύριον τὸ πρῶτ' ὁ ὑπρέτης δὲν φαίνεται. Ἡ ὥρα παρέρχεται καὶ ὁ κύριος σημαίνει τὸν κώδωνα, ἀλλ' οὐκ ἦν φωνή· ἕως οὗ τέλος ἀναγκάζεται νὰ ἀναβῆ ὁ ἴδιος, καὶ μετ' ἐκπλήξεως παρατηρεῖ τὸν καλὸν ὑπρέτην εἰς τὴν κλίνην του. — «Καὶ πῶς! τῷ λέγει μετ' ὀργῆς, ἀκόμη θὰ σὲ περιμένω νὰ καταβῆς; — Κύριε, ἀποκρίνεται ὁ ὑπρέτης, δὲν ἐσυμφωνήσαμεν νὰ με ἐνδύης; λοιπὸν σὲ ἐπερίμενα.»

* *
*
Γυνὴ τις ἐπαρχιωτὶς παρήγγειλε τὸν μονογενῆ της υἱόν, ἀπερχόμενον εἰς Παρισίους πρὸς ὑπηρεσίαν, ἅμα φθάσας ἐκεῖ νὰ τῇ στείλῃ ἐπιστολήν. Τὴν πρώτην ἡμέραν, καθ' ἣν οὗτος ἀπεκατέστη εἰς Παρισίους παρά τινι δικηγόρῳ, παρουσιασθεὶς εἰς τὸν κύριόν του καὶ δεικνύων μὲ ἦθος συνεσταλμένον τὰς ἐπὶ τῆς τραπέζης ἐπιστολάς, «Αὐθέντα, τῷ εἶπε, σὰς παρακαλῶ ἂν ἔχητε κανὲν παλαιὸν γράμμα, τὸ ὁποῖόν δὲν σὰς ἀναγκαιοῖ κάμετέ μου τὴν χάριν νὰ με τὸ τὸ δώσητε διὰ νὰ τὸ στείλῃ εἰς τὴν μητέρα μου, ἣτις περιμένει ἀνυπομόνως ἐπιστολήν μου.»

* *
*
Παραδειγματικῆ τῶντι ὑπῆρξεν ἡ μεταξὺ τοῦ χριστιανικοῦ ἱσρατείου μέχρι τοῦδε ἐπικρατούσα ἀμάθεια. Οὕτως Ἀρχιερεὺς τις, ἐρωτώμενος τί ἐσήμαινε τὸ Ἡμετριότης ἡμῶν, ἀμέσως ἀπεκρίθη: «Ἡμεῖς οἱ μετρημένοι!» Ἐτερος κληρικός, ἰδὼν παλαιὰν εἰκόνα τῆς Θεοτόκου ἡμισθεσμένην, καὶ ἀνακαλύψας τὰ γράμματα ταῦτα ΜΡ:ΘΟΓ (Μήτηρ Θεοῦ), «Α! ἀνέκραξεν, εἶνε ἡ Ἁγία Μητροδοῦνα.»

—ο—ο—ο—

ΑΙΝΙΓΜΑ Γ'.

Ἐνῶ φεύγω τὰς Ἡπείρους
κατοικῶ εἰς τὴν Ἀσίαν
ἡ Εὐρώπῃ μ' ἐξορίζει
τρέχω εἰς τὴν Αὐστραλίαν
εἰς τὴν γῆν ποτὲ δὲν ἦλθα
καὶ ὁ κόσμος μὲ στερεῖται
εἰς θαλάσσας ἐξαπλοῦμαι
καὶ τὸ πλοῖον μὲ φοβεῖται.

Γ. ΜΑΥΡΙΔΗΣ.